

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ, ЮНІ ДРУЗІ!



ДО ЗНАНЬ!

ДЕНЬ, коли після літньої перерви гостинно відкриваються школи у всіх кутках нашої країни, по праву вважається святом.

Близько 193 тисяч дітей сяде сьогодні в одній лише нашій області за парти. Прощайте, мандрівки, екскурсії, піонерські табори. Сьогодні розпочинається нова захоплююча подорож до незведаних і далеких вершин, подорож, що вимагає постійних зусиль, зібраності, безмежної допитливості. І той, хто успішно завершить її, стає сильним і могутнім. Бо ж немає у людини сили, більшої знань.

Держава завчасно потурбувалася про зустріч школярів. Святоково виглядають не тільки учні, але й школи. І особливо приваблюють до себе найновіші з них. Вступила до ладу Бобринецька школа-інтернат, добудовані гуртожитки у Балахівській школі-інтернаті, Кіровоградській школі-інтернаті № 2. Всього в цьому навчальному році відкривається в області близько 50 нових середніх шкіл, 3 школи-інтернати, 6 гуртожитків.

Країні потрібні освічені, загартовані в праці і готові до подвигів люди. І тому Комуністична партія і уряд не шкодують для їх виховання ні коштів, ні постійної уваги. Ця увага не обмежується п'ятьма-шістьма годинами, проведеними дітьми в стінах школи. А чим зайняті інтереси школярів після уроків, особливо в тих випадках, коли батьки на роботі? Щоб допомогти батькам виховувати дітей в післяурочний час, в цьому році продовжать свою діяльність сотні груп подовженого дня. Кількість шкіл подовженого дня збільшилась вдвоє порівняно з минулим роком.

До ваших послуг, хлопчики й дівчатка, десятки нових учбових кабінетів, майстерень. Стати загартованими в праці — це не означає, що ви просто навчилися теслярувати чи водити трактора. Це значить — не мислити себе без праці, любові і необхідної колгоспної, заводської, установи. Адже робітничі колективи чекають вас, молодих, сміливих, умілих: беруть над вашими загонами шефство, допомагають вам розбиратися у складному великому житті, оволодівають певною спеціальністю, будують для вас школи.

Понад 40 нових красивих приміщень, що відкрили сьогодні вперше перед вами двері, збудовані за рахунок колгоспів області. В свою чергу шкільні колективи прислухаються до сьогоднішніх потреб радянського господарства, плануючи виробниче навчання. Не випадково всі сільські школи Кіровоградщини провідним у виробничому навчанні обирають з цього року широкий профіль механізації сільськогосподарства. Сьогодні для колгоспного виробництва потрібні такі спеціалісти, які б при нагоді могли пересісти з трактора на комбайн, поставити нове устаткування на тваринницькій фермі. А для цього потрібно багато знати.

Вчитися, вчитися і ще раз вчитися! — Так вимагає сьогоднішнє життя на кожному кроці і від сімнадцятирічного, чий трудовий шлях тільки-но починається, і від літнього, чий руки зміцніли у труді.

Вчитися! Слідом за дітьми відправляються сьогодні ввечері до школи й старші брати, сестри, а часом і батьки. До їх послуг безліч вечірніх та заочних шкіл, консультаційні пункти. На 10 тисяч чоловік збільшується в цьому році кількість бажаючих вчитися без відриву від виробництва.

Тим часом лунає перший дзвінок на уроки: до знань! До знань!

Так, тільки в безперервному стремлінні до знань кожного з нас, і юного, і дорослого, закладена можливість здійснити мету, поставлену перед нами партією в проєкті нової Програми: «Перехід до комунізму передбачає виховання і підготовку комуністично свідомих і високоосвічених людей, здатних як до фізичної, так і розумової праці, до активної діяльності в різних галузях громадського і державного життя, в галузі науки і культури».



ВІСТІ З ЛАНІВ

ПОМІЧНЯНСЬКИЙ буряк-копункт Новоукраїнського району розпочав прийом цукрових буряків. Перші центнери коренів нового врожаю надійшли з місцевих колгоспів «Мир», «Ім'я Чкалова» та ряд артистів Добровільського району. Розвантаження автомашин на пункті повністю механізоване.

М. КОТОВАЛОВ.

ХОРОШЕ відзначається хліборобів артілі «Мир» Новоукраїнського району про комсомольську зміну — тракториста Віктора Козловського і причіплювача Віктора Гальченка. Не було випадку, щоб хлопці закінчили зміну, не перевиконавши завдання. Ось і зараз на підняті зябу комсомольці вносять по 8-12 гектарів при нормі 6.

В. БАЛАНДА.

Близько 800 гектарів ґрунту вже підготували під сіяння озимих культур механізатори колгоспу імені Ульянова Ульяновського району В. Щур, Ф. Кривий, В. Харкавий, Ф. Білий та інші.

Поділи тут і про знаряддя, які застосовуватимуться на сівбі. Сівалки не тільки підготовлені, а вже й випробувані на сівбі колосових на зеленій корм.

М. ШЕВЧУК.

ІВАН КОШАРОВ, недавній випускник Зеленицької десятирічки, в колгоспі імені Шевченка уже здобув собі пошану. Він — один з кращих водіїв. Його автомашину завжди технічно справна, і працює він без порушень правил експлуатації. Зараз Іван Кошаров транспортує силосну масу від комбайна до траншей.

О. КОНСТАНТИНОВ.

Компانیївський район.

Червонозорівці — колгоспу

Минулої неділі більше ста комсомольців заводу «Червона зірка» побували у своїх підшефних — колгоспників артілі ім. Шевченка Кіровоградського району. На площі близько 6 гектарів вони виламали качани кукурудзи для консервування у молочно-восковій стиглості. Найбільш активно проявили себе комсомольці другого і четвертого механізаційних цехів.

М. ВЛОХ.

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 104 (455)

П'ятниця, 1 вересня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Кукурудза—наше багатство Зберемо її до єдиного качана!

Шириться зелений потік

У МЕХАНІЗАТОРІВ комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Димитрова Вільшанського району після того, як вони ознайомились з проєктом Програми партії, ніби крила вирости — працюють з подвійною енергією. Це особливо стало відчутним зараз, в період «других жнив»...

Над степом, над курни-ми шляхами безупинно ліне дужа пісня моторів. Першими у великий похід за корми вивели свої машини комбайнери Іван Неделіков, Сергій Танасоа, Федір Катрук. Щодня їх комбайни скошують і подрібнюють до ста тонн зеленої маси. Її перевозять до траншей сім автомашин. Вже з перших днів випереджають графік шофери Ф. Добров, І. Кекул. Вони устаткували свої машини сітками для механічного розвантаження маси.

336 гектарів кукурудзи в колгоспі імені Димитрова належить зібрати на силос. Це дасть можливість заготовити на кожну корову по 25 тонн силосу і на кожну свинку по 5 тонн консервованих качанів. Перші 2 тисячі тонн счлосу вже закладено в траншеї!

І. ДМИТРОВ.

Вільшанський район.

ЗА ШТУРВАЛОМ— Володимир СКОБУХ

НА ОКОЛИЦІ села, поруч з білокам'яними спорудами тваринницького містечка колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, височать дві великі скирти солом. Тут же, поряд закладають силос. Один за одним ідуть сюди вантажені зеленою масою автомобілі. Біля траншей вони довго не затримуються. Стягли трактором сітку з подрібненою кукурудзою і знову в путь.

— Треба поспішати, бо наш Володя Скобух не любить чекати, — говорить колгоспний шофер Андрій Лисовський. — Його комбайн такий прудкий, що як відстане, то важко наздогнати...

Кукурудзозбиральний комбайн «СК-2,6» працює на підвищеній швидкості. Комсомолец Володимир Скобух це молодий механізатор, тільки цього року закінчив він Бобринецьке училище механізації. Але хлопець хорошої вдачі, любить, щоб у нього діло горіло в руках.

Не випадково з повагою говорять про комсомольця В. Скобуху. На збиранні силосної кукурудзи він показує зразок комуністичного ставлення до праці. Досягнуті сьогодні показники, за-

втра його вже не задовольняють.

В проєкті Програми КПРС партія закликає підвищувати продуктивність праці. Володимир ділом відповідає на цей клич партії.

...Закінчилась зміна. Обліковець замірює скошену за день ділянку кукурудзи. Підраховує. В його очах грають іскорки радості. Зразу видно, що результати відрадіні.

— Поздоровляю, — тисне він руку Володимиру і трактористові Олександрові Хоменку. — Сьогодні ви поставили рекорд — за зміну дали майже дві з лишком норми.

Комбайнер радий такому успіху і разом з тим схвильований, адже це покладає на нього велику відповідальність: завтра не здати здобутих позицій, закріпити їх.

За десять днів роботи Володимир Скобух скошив близько 115 гектарів силосної кукурудзи. Від його агрегата в траншеї доставлено понад 2,5 тисячі тонн подрібненої маси.

П. ЩЕРБИНА,

слухач ВПШ при ЦК КП України.

Кіровоградський район.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

Перед комсомольськими організаціями області стоїть відповідальне і почесне завдання — зібрати на площі 100 тисяч гектарів по 50 і більше центнерів сухо-го зерна кукурудзи з кожного гектара.

З метою забезпечення вчасного збирання врожаю кукурудзи, правильної організації праці молодих кукурудзоводів і механізаторів, повного використання збиральної техніки і транспорту, вмілого здійснення системи обліку, охорони та зберігання врожаю обком ЛКСМУ переглянув прийняті раніше і затвердив нові умови соціалістичного змагання між районними комсомольськими організаціями.

Згідно умов, перше місце в змаганні по вирощуванню високого врожаю кукурудзи буде присуджено тій районній комсомольській організації, яка на найбільшій площі одержить найвищий врожай кукурудзи, але не менше, як по 55 центнерів в зерні та по 350 центнерів зеленої маси з гектара, і завершить збирання всього врожаю до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС.

Друге місце в змаганні по вирощуванню високого врожаю кукурудзи завоює районна комсомольська організація, яка

на найбільшій площі одержить найвищий врожай кукурудзи, але не менше, як по 50 центнерів в зерні та по 300 центнерів зеленої маси з гектара, і завершить збирання врожаю до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС.

Районні комсомольські організації — переможці соціалістичного змагання будуть відповідно нагороджені перехідним Червоним прапором та вимпелом обкому ЛКСМУ, Почесними Грамотами ЦК ВЛКСМ і ЦК ЛКСМУ, а також відповідно премійовані автомашиною «Москвич» та мотоциклом «К-750».

Первинні комсомольські організації, які найкраще організують роботу по збиранню кукурудзи, нагороджуватимуться Почесними Грамотами ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМУ, обкому ЛКСМУ та преміюватимуться цінними подарунками.

Бюро обкому ЛКСМУ зобов'язало райкоми комсомолу розробити відповідні умови змагання між первинними комсомольськими організаціями, ланками по збиранню врожаю кукурудзи та забезпечити широке обговорення і гласність цих умов.

БЕЗПРИКЛАДНА ЕКСПЕДИЦІЯ

М. С. Хрущов поздоровляє радянських моряків

Глава Радянського уряду М. С. Хрущов поздоровив учасників перегону найбільшого плаваючого доку з Балтійського в Чорне море з успішним закінченням безприкладної експедиції.

Уряд, пише М. С. Хрущов, високо оцінює проявлені вами у важких умовах тривалого плавання мужність, відвагу і витримку, гідні ра-

дянських моряків. Присвятивши перегін доку двадцять другому з'їздові КПРС, ви з честю виконали свої зобов'язання, зробили добрий подарунок з'їздові.

Керівники експедиції в своїй телеграмі товаришеві М. С. Хрущову повідомляють, що проведення унікального плаваючого доку водотоннажністю понад 100 ти-

сяч тонн на відстань 5200 миль океаном, складними зливистими фарватерами, протоками Великий Бельт, Дарданелли, Босфор в умовах запеклих штормових погод не має собі рівних у міжнародній практиці мореплавства. Це — видатна перемога радянської морської науки і техніки.

(ТАРС).



ПАРТІЯ ВВАЖАЄ, ЩО МОРАЛЬНИЙ КОДЕКС БУДІВНИКА КОМУНІЗМУ, ВКЛЮЧАЄ ТАКІ МОРАЛЬНІ ПРИНЦИПИ:

СЛЮСАР З ЗОЛОТОЮ МЕДАЛЮ

— КОЛЕКТИВИЗМ І ТОВАРИСЬКА ВЗАЄМОДОПОМОГА: КОЖЕН ЗА ВСІХ, УСІ ЗА ОДНОГО;

ЛЮБЛЮ

Родину славою
Всегда и везде,
Славою в учебе
И славою в труде.
Как не гордиться мне
Нашей страной,
С детства любимой
Любовью одной.
Эта любовь
Без конца и без края,
Большого счастья
На свете не знаю.
Е сердце своем
Я связал воедино —
Партии образ
И Родины милой.

Анатолій ГУБЕНКО.
г. Александрія.

Після закінчення робітничого училища механізації сільськогосподарства у 1980 р. Олександр Ткачук повернувся в рідний колгосп «Путь Ильича» Знаменського району. Молодий механізатор був одним з перших на селі і обробку кукурудзи та на колових колосках. На знімку: Олександр ТКАЧУК.



— СУМЛІННА ПРАЦЯ НА БЛАГО СУСПІЛЬСТВА...

ЦЕ І Є ЩАСТЯ

ХТО Б НЕ проходив повз кукурудзяну плантацію першої комплексної бригади колгоспу імені Сталіна, той неодмінно запитає: «А чия ж ото така зелена та качаниста виростає?»
— Та то ж Марії, нашого майбутнього лікаря, ділянка, — відповідають колгоспники. — Що дивуєтесь? Так, так. Ланкова Марія Тимошенко буде лікарем. У неї такий характер: коли поставиш перед собою яку мету, то обов'язково досягнеш її...
Мета. Хто може прожити без неї? Бо людина без мети, що ранок без сонця, що юність без любові... Знає про це Марія і завжди мету свою бачить.
А тоді... Не кінчила школу... Так вийшло. Пішла в ланку. Посміхався дехто. Що, мовляв, довчилася до ручки. Гірко було на серці.
А якось Іван Борисович Рябоконь, директор вечір-

ного механіка і, пересилуючи гул верстатів, скоромовкою гукнула Анатолію:
— Вирчай, Тольо, аварія! Хлопець поквалітивно зупинив свій верстат і подався за дівчиною в суміжний цех.
У шліфувальному верстаті зрушив з місця мотор, і від неправильного обертання перетерся й лопнув привідний ремінь. Верстатниці комсомолки Лариса Агабובה і Клава Очковська нетерпляче крутилися біля юнака і слідували за його спритними руками. І коли, весь забруднений і спітний, Анатолій випрямив спину і сказав «Готово!», дівчата щиро засміялися.
— Ой, спасибі ж тобі, виручив нас.
— І себе, — додав він і засміявся у свій цех.
Дівчата зрозуміли його слово «себе». Вірніше було б сказати «колектив заводу», та юнак соромився виголошувати ці значущі слова.
Анатолій Добровольський прийшов на завод «Червоний Жовтень» торік, щойно закінчивши десятирічку з золотою медаллю і маючи спеціальність слюсаря другого розряду. З перших кроків свого трудового життя у відділі головного механіка комсомолець показав себе роботязцем, кмітливим виробничником. Тож партійна і комсомольська організація не помилилась, доручивши йому бути агітатором, членом редколегії заводської стінки «Сигнал».

Анатолій ніколи не чекав спеціальних доручень, щоб провести якийсь захід чи виручити товариша. І тому, коли в Лариси і Клави вийшов з ладу верстат, Анатолій охоче подав їм допомогу. Його ніхто до цього не примушував, адже з нього було своє задоволення: нарізати гвинти для наляжжів ліжкових сіток. Та Анатолій знав, що простий шліфувальний верстат позначиться на роботі інших цехів.

Велику допомогу робітникам заводу подають своїм підшефним — колгоспникам артілі «Красное знамя» Кіровоградського району. Часто у вихідні вони виїжджають на обробку соняшника, кукурудзи. І завжди під час таких зборів першим на заводському подвір'ї з'являється Анатолій. А коли робітники вирішили виготовити для своїх підшефних 6 волокуш і 37 скребок для розвантаження буряків та деякі інструменти для колгоспної майстерні, Анатолій охоче взявся за цю справу.

На Дошці пошани серед багатьох фотографій літніх виробничників красується і портрет Анатолія Добровольського. А нещодавно хлопець пережив ще одну радість: йому присвоєли звання ударника комуністичної праці.

О. КОСАРИК.

м. Кіровоград, завод «Червоний Жовтень».

ньої школи, повів з нею розмову:
— Не втрачай надії, головне, не падай духом! Коли захочеш — здобудеш освіту.

Послухала. Вдень гнів вогнило, а ввечері брала книжки і поспішала до школи. Де й сили взялися. Та ще й комсомольці ватажком бригадної організації обрали. Встигала: і в полі, і в школі, і в клубі. В гуртках художньої самодіяльності вона — найактивніша учас-

ниця.
І праця у неї, як пісня. Ще навесні, коли зобов'язання брали, ланкова вийшла наперед подруг і сказала:

— Наше слово — по 70 центнерів качанистої на кожному з 39 гектарів!

І радісно, і журно на серці у ланкової Марії Тимошенко. Радісно, бо вечірню середню школу із золотою медаллю закінчила цього літа, документи подала до Чернівецького медичного інституту. Колгосп вирішив вчити її, як кращу ланкову, за свій рахунок, — колгоспну стипендію одержуватиме... А журно тому, що доведеться розлучитися ось із цим широким степом.

Та Марія знає: вона ще повернеться сюди, в рідні місця, і чесно служитиме вона людям — невтомним, працюючим степовикам.

І. РОМАНЕНКО.

м. Новомиргород.

ЛЮДЯНІСТЬ

— ГУМАННІ ВІДНОСИНИ І ВЗАЄМНА ПОВАГА МІЖ ЛЮДЬМИ: ЛЮДИНА ЛЮДИНІ — ДРУГ, ТОВАРИШ І БРАТ;

ПО ДОРОЗІ додому ще й ще раз перепитувала себе: «Чи правильно я поставила діагноз? На цей раз якось так незрозуміло...» Пригадувала всі ознаки хвороби, заспокоювала своє сумління. Та впевненість не приходила.

Хазяйка квартири була вже дома. Ніна Василівна розповіла їй про свої сумніви.

— Розумієте, миндалинки припухли, червоні, температура трохи підвищена. У вас в родинному будинку не раз, мабуть, бували такі випадки...

Але й досвідчена акушерка не заспокоїла молодого лікаря.

— Підуй-таки ще раз до хворої дівчинки, подивлюсь, як вона...

— Та вже ж темно. І болячка он яка — ноги не витягнеш.

— Ні-ні, ви не відмовляйте мене. Я ж не засну...

І Ніна Василівна, прихопивши медичні інструменти, пішла, щоб ще раз оглянути дворічну Катю, переконалися, що здоров'я маляти не загрожує небезпека.

Можливо, це не найскладніший випадок із шестирічної практики Ніни Василівни Разбежкіної, дитячого лікаря Балківської медамбулаторії. Але наскільки він характерний для неї! І справа не в тому, що лікар могла помилитися і боялась цього. Ні, материнське хвилювання за здоров'я кожного із своїх маленьких пацієнтів взагалі властиве їй. Хвилювання не по обов'язку служби, а по обов'язку Людини.

Ніна Василівна пригадує своїх перших хворих. Після закінчення медінституту працювала в Ашхабаді, в міській лікарні. Щодня на прийом приходило по 25—30 пацієнтів. Вона дуже ретельно ставила діагноз. Радилася з колегами по роботі, не раз і до медичної літератури зверталася. Про кожний її сумнів, про

кожний «особливий» випадок добре знала і чоловік, і мати.

— Так, хвилювань було чимало, — посміхається Ніна Василівна. — Хотілося ж зробити якнайкраще. В нашій роботі спокійним ніяк не можна бути.

З болем загадує лікар про один випадок, який запам'ятав на все життя.

— Батьки принесли на прийом в амбулаторію маленького хлопчика. Сгляда показав, що дитина хвора на дизентерію. Я порекомендувала покласти малюка в лікарню, написала направлення. Та виявилось, що батьки не послушали моєї поради, і дитина через день померла. Сама не своя була, все падало з рук.

Дійсно, батьки різні бувають. Одні добре розуміють, що кожний профілактичний захід дуже потрібний, інші цього не хочуть визнавати. Дехто з батьків нізащо не дозволяє робити їхнім дітям прищеплення. Мовляв, це шкідливо для здоров'я. В таких випадках Ніна Василівна стає пристрасним агітатором.

На дільниці, яку обслуговує Балківська медамбулаторія, деяких пацієнтів «обробляє» бабка-знахарка по імені Хима. Та можна сміливо сказати, що з кожним роком до неї звертається все менше людей. Не вірять їй саморобним «середствам» і нашіптунням. Та й сама баба Хима більше покладається на медицину. Принаймні, коли хворіють її онучки, то вона звертається по допомогу до Ніни Василівни.

Можна багато розповідати про чуйність молодого лікаря, її людяне ставлення до хворих, говорити про те, як довірили їй до неї на руки малята. В районі, який обслуговує лікар Н. Разбежкіна, багато хлопчиків і дівчаток знають «тьотю Ніну». Скільки із них вона повернула здоров'я, а можливо відвернула і найстрашніше — смерть.

Молодий лікар заслужила у людей шану тим, що ніколи не рахується з часом, живе і працює за моральним кодексом будівника комунізму.

О. ДУЧЕНКО.

м. Кіровоград.

— ВИСОКА СВИДОМІСТЬ ГРОМАДСЬКОГО ОBOB'ЯЗКУ...

Марійка

Городами, поміж хатами, що припишкли в густих зарослях верболозу, навпростець до ферми крокує невисока на зріст, струнка дівчина. Її русава голівка то тут, то там вириває серед кущів. Нарешті дівчата постать вириває на косогорі. Звідси видно, мов на долоні, село Чорний Ташлик. Невеличке воно, всього 180 дворів. Ось тут і працює Марія Шульгіна завідуючою бібліотекою. Коли торік одержала атестат зрілості і пішла працювати бібліотекаркою в с. Чорний Ташлик, дехто скептично твердив: «Попробує, чим смалене пахне, та й пурхне десь у райцентр або в місто». Але цього не сталося.

... Але куди ж це вона зараз так поспішає? Вже сьома година вечора. Ну, звичайно, до дівчат на молочнотоварну ферму. Її там чекають, дуже чекають!

Ще не встигла Марійка зайти до корівника, як зустріч з веселим сміхом вибігли доярки. Щільно обступили свою гостю, цікавляться, що принесла Марійка сьогодні.

— Журнали взяла? — запитує Марія Заболотна.
— Аякже, ось вони!
— А газети свіженькі? — турбується інша.
— Не хвилюйтеся, дівчата, — заспокоює їх Марійка.
— Все, що замовляли, принесла.

Поки доярки знайомились з новинками, Марійка побігла на тік бригади, що розташований поруч. Швидко підготувала «блискавку», в якій йшла мова про передового комбайнера другої бригади колгоспу імені 40-річчя Жовтня Олександра Радова.

Згодом, коли доярки впоралися біля худоби, бібліотекарка знову повернулася до них. Прочитала дівчатам цікаву книгу «Чорна пляма». Слухали її з захопленням.
— Ой, дівчата, мені ж пора вже на видачу книг, вибачте, треба йти, а цю книгу дочитаємо іншим разом.

— А завтра прийдеш? — запитує Катя Пеева.

— Звичайно. Обов'язково!
— Не забудь принести «Крест'янку!» — гукнула котрась вже навздогін.

— Не за-бу-ду!..
Марійка швидко збігла з косогору і попрямувала до села. В неї було ще багато справ. Сьогодні увечері мають прийти читачі, а до деякого треба їй самій сходити. Частенько навідується до бібліотеки Віра Яковлева. Її цікавлять нові прийоми агротехніки. У формулярі серед інших книг і така записана: Є. Долинюк «Кукурудза — високоурожайна культура». Між іншим, по цій книзі було організовано співбесіду з комсомольцями. На фермі проведено обговорення досвіду і методів роботи зияної доярки країни М. Х. Савченка.

До бібліотеки нерідко навідується і літні колгоспники: Софрон Яковлев, Ірина Абрамова, Гаврило Пржегалінський. А завзятими читачами справедливо всі вважають комсомольців Володимира Волхова і Анатолія Ковальчука. Кожному книголюбу Марійка завжди допоможе підібрати до смаку необхідну літературу.

В нелегких умовах доводиться їй працювати. Адже приміщення тісне, ледве вміщає стелажі з кількома тисячами книг. Один стіл, кілька стільців. Проте тут наведений суворий порядок. Стіни прикрашають стенди, фотомонтажі. Аккуратно ведеться масова робота. Тут бесіди і голосні читки, конференції і випуск «блискавок».

Не забула Марія Шульгіна і про навчання. Нещодавно подала документи на заочний відділ Олександрійського культосвітнього технікуму.

Ось і все, що можна поки що розповісти про хороший життєвий шлях комсомолки Марії Шульгіної — завідуючої бібліотекою в невеликому селі Чорний Ташлик. Цей шлях тільки-но почався. Попереду у Марійки ще багато справ. Будуть успіхи, не минути, можливо, і гірких невдач. Але, безсумнівно, ця сумлінна дівчина не схибить з обраного шляху. Найголовніша риса, власна їй, це любов до людей, прагнення зробити для них якнайбільше хорошого.

І. ГРИВА,
керівник позаштатного корпункту «Молодого комунара».
Вільшанський район.

Університет ДРУЗІВ гудесниці

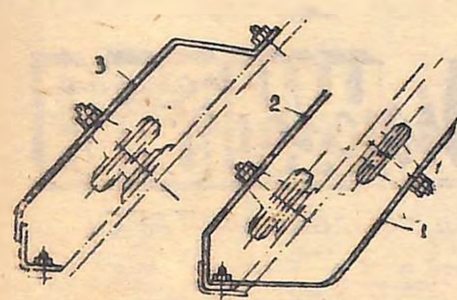
Про деякі удосконалення в кукурудзозбиральному комбайні „КУ-2А“

ГОЛОВНА передумова безперебійної і доброякісної роботи комбайна «КУ-2А» — це регулювання, підготовка вузлів і механізмів та догляд за ними. Ніякі удосконалення не допоможуть, якщо не доглядати або невміло регулювати комбайна.

Все ж, залежно від стану кукурудзи — величини стебел, качанів, густоти рослин, корисно застосувати при додержанні основних правил експлуатації деякі удосконалення комбайна, які можна здійснити своїми силами на місці.

Відомо, що подавальні ланцюги внаслідок своєї значної довжини і ваги швидко витягуються і тоді вібрують у роботі. Досить недоглядіти, і ланцюг сходять із зірочок або ж рветься.

Для усунення вібрації треба подовжити заспокоювачі під холостою віткою кожного подавального ланцюга. Подовження робиться в бік натяжної зірочки, аж до опорної дошки. Заспокоювач виготовляють з дерев'яної планки без сучків, бажано з твердої породи. Переріз планки 100×25 мм.



Мал. 1.

Під час роботи комбайнів «КУ-2А» бувають випадки, коли подавальні ланцюги сходять з натяжних зірочок, рвуться і потрапляють у качановідвідні вальці, що викликає поломку комбайна. Причиною є прогин осі натяжної зірочки, бо вона закріплюється лише в одному кінці. Щоб запобігти цьому, слід закріпити вільний кінець осі скобами.

Додаткову скобу виготовляють з штабової сталі товщиною 6—8 міліметрів. В ній просвердлюють отвір для натяжної зірочки. Отвір має довгочасту форму з розміром 100×13 міліметрів, щоб можна було натягнути ланцюг.

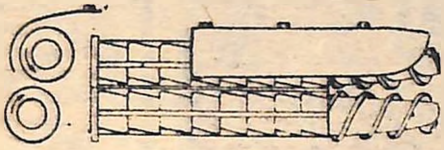
На малюнку 1 зображена форма скоби для першого, другого і третього ярусів ланцюгів. Для третього ярусу скобу зручніше зробити з двох шматків сталі, потім з'єднати заклепками, або скріпити їх електрозваркою.

Для зменшення пошкоджень качанів відірваними вальцями слід закрити щитками внутрішні вальці відірваних апаратів, як це показано на малюнку 2. Щиток виготовляється з листової сталі товщиною 2 міліметри. Розміри його 500×160 міліметрів. Передній кінець щитка зрізаний навкіс, щоб не перешкоджати надходженню стебел у робочу щільну.

Призначення щитка полягає в тому, що під час відриву качана останній упирається не у валець, а в щиток і не пошкоджується.

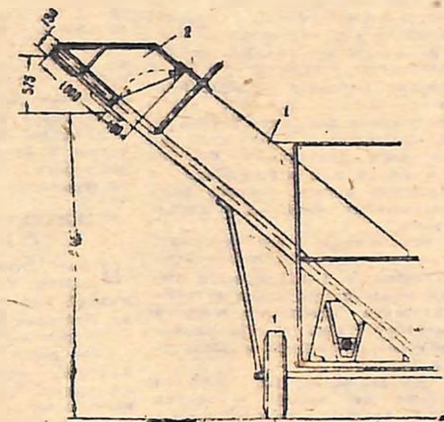
Будова копнувача і його елеватора у

комбайні «КУ-2А» дозволяє пивантаження подрібненої маси тільки кукурудзи. Заповнений зеленою масою копнувач елеватора не може пивантажити. Тому на збиранні кукурудзи на силос комбайном «КУ-2А» подрібнену масу треба пивантажувати, як правило, на ходу у транспортні засоби.



Мал. 2.

ЩОБ забезпечити пивантаження подрібненої маси на ходу, елеватор копнувача подовжують на один метр. Для цього виготовляють дві рамки за типом рамок натяжного пристрою цього елеватора. Рамки з'єднують між собою за зразком каркаса основного елеватора. Довжина настилу — 110 сантиметрів. Він виступає в напрямку основного елеватора після того, як рамки з'єднають. Боковини виготовляють за типом тих, що є в елеваторі. Транспортний елеватор подовжується на відповідну довжину. Ведучий вал з підшипниками та натяжним пристроєм переносять на край приставки елеватора. Одночасно з подовженням елеватора необхідно підсилити кріплення півосей копнувача до рами, пам'ятаючи, що важка зелена маса збільшує навантаження на ходову частину копнувача (малюнок 3).



Мал. 3.

Однією з причин втрат зерна на збиранні кукурудзи комбайном «КУ-2А» є видушування його з качанів приймальними конусами відірваних вальців. Досвід кращих механізаторів доводить, що цей недолік можна в значній мірі усунути шляхом зменшення довжини приймальних конусів. Комбайни «КУ-2А» з вальцями, в яких приймальні конуси мали довжину 80 міліметрів, в порівнянні з серійними, зменшували втрати зерна від видушування на 30 процентів.

Я. ГРАНОВСЬКИЙ,

головний інженер обласного управління сільського господарства.

Добро пожалувати, підшефні!

Всім відомі заповіді учасників руху за комуністичну працю: працювати, жити і вчитися по-комуністичному. Нещодавно до цих заповідей приєдналась ще одна — шефство над дітьми, школою.

Робітники будівельного управління № 10 тресту «Укрелеватормашбуд» підтримують тісні зв'язки з підшефною Кіровоградською школою № 21 вже кілька років. За цей час вони побудували 8 класних кімнат, шкільні майстерні.

Нових форм набуло шефство у цьому році. Школярі на виробничій практиці та канікулах працювали на будівництві, допомагаючи своїм шефам. Комсомольці і молодь будови багато часу приділили учням. Чесносправжньому піклувалась про них майстер комсомолка Людмила Ткаченко.

Наближався новий учбовий рік, і школу необхідно було відремонтувати. Порадилися в будуправлінні і вирішили направити на ремонт школи кращих столярів і малярів. Але було видно, що, коли працювати, як завжди, в одну зміну, то ремонт затягнеться. Молодий бригадир Рая Татарченко звернулася до мулярів:

— От що, дівчата, від нас залежить, щоб заняття в школі почалися своєчасно...

Дівчата працювали після зміни, в неділю, працювали так, що всі здивувались: за якихось десять з лишком днів було виконано таку велику роботу. Свіжопобілені стіни, пофарбовані вікна, двері, підлоги сяють на сонці. Добро пожалувати, підшефні!

Г. МАЛОБРОДСЬКИЙ.

В добрий час!

«Маме, коли ж я піду в школу?» Скільки раз не терпляче виривалося з вуст малюка це запитання.

І ось наступний довгожданий день. Вимріяна роками у дитячій уяві школа запрошує в свої класи. Ти тримаєш у руці справжній, сільський портфель, у тебе є заздрість всіх малюків — кашкет з блискучою емблемою. Досі ти лише на малюнках зустрічав парті, чорні блискучі дошки. Та й взагалі досі ти умів розуміти в книгах одні малюнки. А тепер ти навчився читати, нарешті тобі вдалось одержати познаними з Робінзоном Крузо, з безстрашним Барабанщиком. Ти прочитав все, що захо-чеш! Без машинної допомоги написав сестричці листа.

О, яке таємниче своїм багатством і цікаве починається життя! Тож неадарма так заздрять цим трьом щасливцям вихованці Кіровоградського дитсадка № 13.

— Тільки ж «п'ятірки» носіть у портфелях! — проваджають у школу вони друзі.

На знімку: (зліва направо) першокласники Інна Бойко, Саша Сергачев і Вова Кухарь прощаються з товаришами по дитсадку.

Фото В. КОВАКА.



СВЯТО зустрічають з подарунками. Вихованці Кіровоградської школи-інтернату № 2 теж одержали його — новий спальний корпус на 100 місць. Багаточисельні кімнати його облад-

нані красивими меблями та іншими речами, необхідними в побуті.

На знімку: загальний вигляд нового спального корпусу.

Фото Г. ВЕРУШКИНА.

В труді і навчанні— разом

ПОІЗД наближався до Ульяновки. На душі враз стало трохи бентежно: зараз зустріч з рідкими, друзями. Пригадалася і остання розмова з командиром:

— Сержант Ковальський! Як приїдете додому і влаштуєтесь, напишіть нам листа.

Не зчувся Володимир, як до станції Грушки під'їхали. Глянув у вікно: вийшли зустрічати!

Не минуло й місяця, як Володимир уже працював разом з братом Геннадієм в електроцеху Ульяновського цукрозаводу, звідкіль у свій час пішов до Радянської Армії. За період його відсутності батько став бригадиром.

— Ось тепер, тату, позмагаємось, — журтували брати з Станіславом Степановичем.

З юнацьким завзяттям Володимир і Геннадій опанували основами електротехніки, взяли участь у будівництві ТЕЦ. А після роботи сім'я ледь не в повному складі направлялась до клубу на репетиції духового оркестру.

Та не завжди до клубу вела їх дорога з роботи. У вересні минулого року брати навчалися вже в дев'ятому класі Ульяновської середньої школи робітничої молоді.

На заняття Ковальські прийшли разом з своїми друзями: бульдозеристом Володимиром Сарафановим, технорукм Віктором Дем'яновським, трактористами Іваном Юрченком, Вячеславом Волошановським. Через місяць Геннадій обрав старостою класу, а Володимира — до складу редколегії шкільної газети.

За успішне виконання соціалістичних зобов'язань батькові і синам Ковальським рішенням заводу профспілки присвоєно почесне звання бригади комуністичної праці.

Так само успішно хлопці закінчили 9 клас.

Л. БАЖАТАРНИК.

Коли громадськість спостерігає...

ЯКОСЬ в селі Ново-Олександрівці Бобринецького району спалахнула пожежа. Горіла хата у колгоспника Бутовського. Під загрозою було село, люди. Адже всі спали. Не спав тоді лише Василь Іванов. Це він і зробив злочинський вчинок.

...Одного разу Іванов посеребрався за щось з Бутовським і вирішив йому помститися. Вночі, сторожуючи, покинув роботу і направився до садиби Бутовського. Навколо було тихо, темно. Іванов злодійкувато підкрився до хати. Спершу заліз у голуб'ятник і спіймав голуба. Обв'язав його ганчіркою, облив гасом, підпалив і кинув на горнище.

Крадучись і спотикаючись, тікав від місця злочину.

Та далеко не втік. Спіймали. Бутовському завдано збитків на кілька тисяч карбованців.

Бобринецький народний суд засудив В. Іванова до восьми років позбавлення волі з поверненням втраченого майна. Всі схвально зустріли цей вирок.

Та слід додати, що цього могло б і не трапитися, коли б громадськість колгоспу «40-річчя Жовтня» не була спокійним спостерігачем всіх злочинів В. Іванова. Адже відомо було, що він часто пиячив, хуліганив, судився. А йому тільки 22 роки.

Тож слід, щоб громадськість засуджувала негідні вчинки, не стояла осторонь. Адже вона велика сила.

Л. ЛИПА.

Зліт розвідників майбутнього

29 серпня, в звичайний, буденний день, розквітла прапорами вулиця імені Леніна. Гордість Кіровограда, кращі його люди — ударники і члени колективів комуністичної праці проступили святковою вулицею у парк імені Леніна, на міський зліт.

Втретє з часу виникнення цього чудового руху збираються на зліт удостоєні почесного звання кіровоградців. І кожен раз представляють собою все більшу кількість учасників комуністичного змагання.

19 підприємств нашого міста включились тепер у змагання за право називатись підприємствами комуністичної праці.

Доповідач — секретар

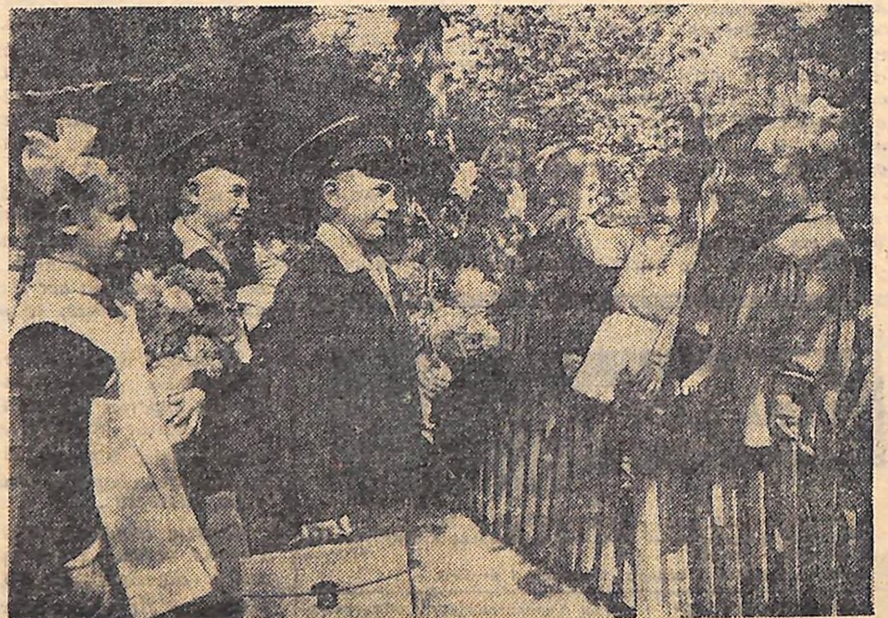
міському КП України т. Власова — наводить цікаві факти, цифри, приклади, які свідчать про широкі розгортання руху розвідників майбутнього, про успішне здійснення ними лозунга — «Працювати, вчитись і жити по-комуністичному!» Це їх безпосередня заслуга в тому, що промисловість міста з початку року видала на 1,2 мільйона карбованців понадпланової продукції, що, як показують підрахунки, достроково буде завершений річний план по виробництву валової продукції.

Вже звичаєм стають в робітничих колективах прояви нової комуністичної моралі — шефство над сусіднім колективом, праця без

контролера, одержання зарплати без касира тощо.

На зльоті виступили майстер дільниці комуністичної праці т. Четвертних з агрегатного заводу, начальник зміни швейної фабрики т. Васильєва, будівельник облбудтресту т. Привой, ударник комуністичної праці т. Ходяносська з Кіровоградського олійжиркомбінату та інші.

Учасники третього міського зльоту передовиків змагання за звання бригад і ударників комуністичної праці прийняли лист до всіх трудящих міста із закликом ставати в ряди розвідників майбутнього, ширити найпрекрасніший рух сучасності.





Книжка про Ілліча.

Фотоетюд

А. Діброного.

НЕДАВНО минуло п'ятдесят років з дня народження легендарного радянського розвідника Героя Радянського Союзу Миколи Івановича Кузнецова. У Львові живуть і працюють багато бойових соратників відважного патріота. Одного з них — Миколу Володимировича Струтинського ми попросили розповісти про деякі бойові епізоди з життя Кузнецова.

— Важко спинитися на якому-небудь одному, — почав свою розповідь М. В. Струтинський. — Мабуть, нашої молоді цікаво буде узнати про два бойових епізоди, в яких яскраво виявились властиві Кузнецову залізна витримка, почуття взаємодіючої і товариської дружби.

... Микола Іванович дістав завдання знищити фашистського генерала Мельцера. З цією метою ми прибули на машині «Адлер» у місто Ровно. Кузнецов був у формі гауптмана (капітана), а я — його шофер — у формі гітлерівського солдата. Ми зупинили машину на вулиці Міцкевича, де в обідній час повинен був з'явитися генерал. Микола Іванович вийшов з машини. Зовні він був незвичайно спокійний. Трохи відставивши вперед праву ногу, він небало помахував сірими офіцерськими рукавицями і курив сигарету, зрідка поглядаючи на годинник. Аж ось раптово з'явився зелений «Опель-адмірал» з гітлерівцями. Об'їхавши нашу машину, вони стали попереду метрів за п'ять. Два жандармських офіцери попрямували до мене і стали вимагати документи. Вони пильно розглядали подане мною «посвідчення». Той, що був вищий на зріст, щось сказав, а потім закричав на мене. Становище було напруженим. Але тут на вулицю поспішив мій бойовий друг.

— Чим зайняв мій шофер, панове? — евічливо спитав він гітлерівців.

— Документи, гер гаупт-

Герої Великої Вітчизняної війни

ман, не в порядку. На п'ятівці немає штампів, не всі графі заповнені як належить.

Микола Іванович вмиг оцінив обстановку. Замість відповіді він повернувся в

лом Даргелем. Коли ми опинилися в умовленому місці і зібралися їхати слідом за німецьким генералом, в нашої машині зупинився мотор. Кузнецов пішов уперед, а я, усунувши несправ-

Два епізоди з життя легендарного розвідника

напрямі вулиці Червоноармійської, по якій на захід відступили розгромлені колони гітлерівців.

— А це, панове, по-вашому порядок? При такому безладді хіба можна було оформити як належить п'ятівку?

— До певної міри ви маєте рацію, — буркнув у відповідь фашист. — А скажіть, до якої частини ви належите? Прошу ваші особисті документи, — не вгамовувався жандарм.

Кузнецов подав своє «посвідчення», виготовлене в загоні.

— Пауль Зіберт, гауптман вермахту, — прочитав голосно гітлеровець. — А де дислокується ваша частина? — Це військова таємниця!

— Тоді скажіть, у кого можна узнати?

— У генерал-лейтенанта Кіцінгера, — з пафосом відповів Микола Іванович. — Зверніться, будь ласка, особисто до нього.

— Я більше вас не затримую, гер гауптман.

Карателі відкозирили, сіли в машину і поїхали. Генерал Мельцер в цей день не з'явився, і ми вирушили назад.

ДРУГИЙ епізод стався так. За наказом командувача партизанського загону Кузнецов повинен був виконати акт помсти над фашистським катом генерала

Гелла. Коли ми опинилися в умовленому місці і зібралися їхати слідом за німецьким генералом, в нашої машині зупинився мотор. Кузнецов пішов уперед, а я, усунувши несправ-

— Під суд негідника!
— Арештувати!
— В команду смертників, на остфронт!

І знову на допомогу прийшов Кузнецов. Він підскочив до кабінки і, вимахуючи кулаком, чистою німецькою мовою став мене наплюжувати, а потім повернувся до схвилюваних фашистів.

— Пане генерал, прийміть від мене, офіцера-фронтовика, найліпше прощання. Свого шофера я сам найсуворіше покараю.

Генерал кивнув на знак згоди схожою на гарбуз головою і поважно пішов далі. Але коли він залишився вдвох з помічником, Микола Іванович швидко їх наздогнав і обох в упор розстріляв. Я підігнав «Опель», Кузнецов на ходу вскочив у нього, і ми поїхали в ліс.

Але, як з'ясувалося пізніше, Кузнецов помилився. Справді він убив іншого фашистського кота — генерала Гелла та його помічника Вінтера.

Сміливість і воля Кузнецова, говорить Струтинський, зачарувала всіх партизанів і підпільників. В найтяжчі хвилини він завжди володів собою, не розгублювався.

Кузнецов був відважним радянським розвідником. Це він опустив меч відплати на голови фашистських катів Гелла, Вінтера, Функа, Ільгена, Бауера, Шніддера, Петерса...

Микола Іванович загинув смертю героя. Ного прах тепер спочиває на Холмі Слави у Львові, в Ровно йому споруджено пам'ятник.

С. ДРАНОВ,
корр. РАТАУ.

НІМЕЦЬКИЙ МИРНИЙ ДОГОВІР БУДЕ ПІДПИСАНО!

ВЕСЬ світ з пильною увагою стежить за подіями в Берліні. Вжиті урядом Німецької Демократичної Республіки енергійні заходи по охороні своїх кордонів викликали люту у західнонімецьких мілітаристів та їх покровителів на заході. В Західній Берлін злітаються реакшисти і провокатори всіх мастей. Останніми днями там побували голова бундестагу ФРН Герстенмайер, голова СДПН Оленхауер, канцлер Аденауер, віце-президент Ерхард та інші. Боннський міністр у «західнонімецьких питаннях» Леммер заснував у Західному Берліні цілий штаб по керівництву підривною роботою проти НДР та інших соціалістичних країн.

Провокаційна діяльність боннських властей в Західному Берліні створює загрозу мирові і спокою в цьому районі. Тому Радянський уряд у своїх нотах урядам США, Англії і Франції вимагає від них негайно вжити заходів до припинення незаконного втручання ФРН у справи Західного Берліна. Крім того, західні держави грубо порушують досягнуту в 1945 році домовленість про повітряні коридори, допускаючи використання їх для перекладання в Західній Берлін усього роду реакшистів, шпигунів і диверсантів.

Небезпечним авантюристичним замірам західнонімецьких реакшистів і мілітаристів може перешкодити тільки негайне укладення німецького мирного договору і нормалізація на його основі становища в Західному Берліні.

«Ми вважаємо, що злочатки більше не можна, — заявив М. С. Хрущов у розмові з американським журналістом Дрю Пірсоном. — Підписання мирного договору, який підведе рису під другою світовою війною і закріпить кордони обох німецьких держав, зв'язав руки реакшистам і відіб'є у них охоту до авантюри».

СУД НАД КОЛОНІАЛІЗМОМ

СПЕЦІАЛЬНА сесія Генеральної Асамблеї ООН, яка закінчилася в Нью-Йорку, перетворилася в суд над колоніалізмом. Під час обговорення на сесії питання про французьку агресію проти Тунісу абсолютна більшість делегатів, що виступили в дебатах, рішуче засудила агресивну дію французьких військ, розташованих на території Тунісу у супереччя волі його народу і уряду. 66 делегатів, тобто величезна більшість членів ООН, проголосували за резолюцію 32 афро-азіатських країн, яка містить вимогу про введення французьких військ з Бізерт. Цю резолюцію підтримали всі країни Азії і Африки, соціалістичні країни, а також ряд країн Латинської Америки і Європи. Сполучені Штати Америки та інші колоніальні країни від голосування утрималися.

Складання сесії Генеральної Асамблеї, лише туніська газета «Ат-Талія», — це поразка французького імперіалізму та його союзників з числа західних держав, які опинилися в ізоляції перед лицем міцної солідарності афро-азіатських країн, країн Латинської Америки і країн со-

Укласти мирний договір з Німеччиною ЗАЯВА ВФДМ

БУДАПЕШТ, 30. (ТАРС). Обстановка, що склалася в Берліні, відсутність мирного договору з Німеччиною через 16 років після того, як погасла пожежа другої світової війни, створюють недопустимо небезпечне становище в центрі Європи, говориться в опублікованій тут заяві секретаріату Всесвітньої Федерації Демократичної Молоді.

Західні держави не тільки не дали досі відповіді на пропозиції по мирному врегулюванню німецької проблеми, але, навпаки, посилюють воєнні готування, розпалюють воєнний психоз, погрожують застосуванням сили, відзначається в заяві.

Секретаріат ВФДМ, звертаючи увагу молоді світу на небезпеку відродження західнонімецького мілітаризму і фашизму, вітає пропозицію Радянського Союзу про укладення до кінця 1961 року мирного договору з обома німецькими державами або, якщо це буде неможливим, тільки з Німецькою Демократичною Республікою, і про перетворення Західного Берліна у вільне демілітаризоване місто.

Секретаріат ВФДМ вважає законним і обґрунтованим заходою уряду НДР по тимчасовому посиленню контролю на кордонах Західного Берліна. Він закликає всі великі держави, які разом боролися проти фашизму, почати переговори і знайти мирне розв'язання німецької проблеми. Секретаріат ВФДМ закликає молодь світу вимагати від своїх урядів підтримати політику переговорів між великими державами. Виявляючи свою солідарність з народом і молоддю Німеччини, які борються за укладення мирного договору з Німеччиною, за перетворення Західного Берліна в мирне і вільне демілітаризоване місто, проти відродження фашизму та мілітаризму, секретаріат ВФДМ закликає молоде покоління світу докласти в цей серйозний момент усіх своїх сил до того, щоб приборкати темні сили війни, зберегти і зміцнити мир в усьому світі».



(Огляд повідомлень ТАРС)

ціалістичного табору, що об'єдналися в боротьбі проти реакції.

У виступах делегатів сесії рішуче засуджувалась політика створення воєнних баз на чужих територіях, яку проводять США та їх партнери по Північноатлантичному блоку (НАТО). Не випадково, підводячи підсумки сесії, газета «Нью-Йорк таймс» з тривогою відзначає, що «дискусія по факто-тунісському спору про Бізерт викликала цілий потік ворожих виступів з боку малих держав, які мають іноземні бази на своїй території».

РЕАКЦІЙНИЙ ПЕРЕГОРОТ У БРАЗИЛІЇ

ЦИМИ днями в Бразилії реакційні сили вчинили державний перепогорт, який привів до відставки Жакіо Куадроса з поста президента.

Своє рішення про відставку Куадрос мотивував тим, що «всередині країни і ззовні» на нього чиниться тиск, в результаті якого він не міг продовжувати свою діяльність, спрямовану на зміцнення економічної і політичної незалежності Бразилії.

Багато органів іноземної преси відзначають, що за сприяння організаторів перевороту орудує імперіалістичний кола США. Американська преса висловлювала особливе незадоволення тим, що уряд Куадроса відмовлявся підтримати маневри США проти Куби, а також висловився за нормалізацію відносин з Радянським Союзом та іншими соціалістичними країнами.

Обстановка в Бразилії продовжує залишатися напруженою. Внутрішні реакції, на чолі яких виступає проамериканський політик Ласерда, намагається перешкодити віце-президентові Гуларту зайняти відповідно до конституції пост президента.

Судачи з повідомлень преси, в Бразилії зростає обурення народом діями реакції. В багатьох містах відбуваються народні виступи. Національна спілка студентів Бразилії, що об'єднує понад 100 тисяч студентів, оголосила загальний страйк. Студенти розповсюдили маніфест, в якому закликають народ до пильності.

ПЕРЕМОГА ПРОГРЕСИВНИХ СИЛ

ВИБОРИ, що відбулись цими днями в Бразилії, завдали нової поразки колонізаторам. Більшість жителів цієї англійської колонії, розташованої в Південній Америці,

віддала свої голоси народно-прогресивній партії, очолюваній визначним борцем за національне визволення Чедді Джаганом. У законодавчих зборах НПП матиме 20 місць з 35.

Видавши свої голоси народно-прогресивній партії, народ Бразилії Гвіані тим самим висловився за негайне надання йому незалежності, за соціально-перетворення, за політичну нейтралітет.

Результати виборів у Бразилії Гвіані викликали черговий припадок антиколоніалістичної реакції в імперіалістичних колах Сполучених Штатів, Англії та інших країн. Державний секретар США Ракс дав зрозуміти, що надання американської «допомоги» Бразилії Гвіані є, дежаме від політики уряду Джагана.

Занепокоєння колоніалістичних кіл Сполучених Штатів і Англії з приводу перемоги НПП стане зрозумілим, коли врахувати, що досі імперіалістичні монополії Англії, США і Канади безроздільно хазяювали в економіці цієї порівняно невеликої, але багаті на природні ресурси країни.

Довгі роки колонізатори робили все, щоб придушити в країні національно-визвольний рух, але ніякі підступи англійських колонізаторів не могли зломити полі патріотів, які виступають за національне визволення.

Народ Бразилії Гвіані продовжує боротьбу. (ТАРС).

Т. в. о. редактора
В. КРАМАРЕНКО.

В кінотеатрах МІСТА

Кінотеатр «Мир». Для дітей — «ЗЕЛЕНИЙ ПАТРУЛЬ». Початок о 10 год. 11 год. 30 хв. ранку. «КІНЕЦЬ СТАРОГО БЕРЕЗІВКИ». Початок о 1 год. 30 хв., 4 год. 50 хв. дня, 6 год. 30 хв., 8 год. 10 хв., 9 год. 45 хв. вечора.

Кінотеатр Ім. Дзержинського. Для дітей — «НА КРИЛАХ ПІСНІ». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 12 год. 30 хв. дня. «ТРИ ПОВЕРХИ ШАС-ТЯ». Початок о 2 і 4 год. дня, 6, 8 і 10 год. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Хронікально-документальні фільми: «УВАГА, РАКЕТА НА РЕП-НІ!», «НОВИНИ ДНЯ» № 30/61, «ІНОЗЕМНА КІНОХРОНІКА» № 14/61. «ТАЄМНИЦЯ СТАРОГО ЗАМКУ» — демонструється без перерви з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «КАРНАВАЛЬНА ПІСНЯ». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». Для дітей «ОСТРІВ СКАРБІВ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 год. дня. «ЧАРІВНЕ РЕВЮ». Початок о 4, 6, 8 та 10 год. вечора.



м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 58-12, відповідального секретаря — 60-14, відділів — 60-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і веділю.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня Ім. Г. М. Димитрова
Об'єднання, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00698

Зам. № 5824. Т. 27.000.